

ДЕТЕ И МАЙКА

Детето: Защо така навжсенъ
и тъменъ е Балкана?
Защо сж днитъ кжси
и тъй студено стана?

Майката: — Защо вече лѣтото
далече си отиде
и есенъта съ колата
у насъ на гости иде.

Детето: — На нашата лозичка
зелената премѣна,
и отъ гнѣздото птичката —
къде се всичко дѣна?

Майката: — Тамъ, дето вѣчно лѣто е,
отиде да зимува
пѣвичката крилата.
А долу на земята
налѣгаха листата
и своя сънь сънуватъ.

Детето: — Ти знаешъ всичко, мамо.

Майката: — Защото съмъ голѣма.

Детето: — Щомъ стана ученичка,
и азъ ше знамъ ли всичко?

Майката: — Ще знаешъ... Спи сегичка.